

(1925 – 1968)

HAMİD KURALKAN

Hamid Kuralkan Vanlıdır. 01 Aralık 1925 tarihinde Van'da dünyaya gelmiştir. Atalarının kökeni Hindistan'ın Lahor şehrine dayanır; Rufai Tarikatına mensup Hindistan göçmenidirler. Bugün Pakistan'ın ikinci büyük şehri olan Lahor'dan 300 sene önce üç derviş Anadolu'ya doğru hicrete başlarlar. Hindî Baba Van'a, Terzi Baba Erzincan'a, Habib Baba da Erzurum'a yerleşir. Van'ı tercih eden Hindî Baba Hamid Kuralkan'ın büyük büyük dedesidir.

İki asır sonra Birinci Cihan Harbinin depremiyle sarsılan dünyada yepyeni arayışlar başlar... Yepyeni dengeler kurulmuştur yeryüzünde... Asırlardan beri gelen tarikat geleneği de hakikat mesleğine inkılap etmek üzeredir... Fitrat ve şartlar bunu zorlamaktadır... Van şehrinde büyük Dede Şeyh Hamid, basiretiyle bunu görmüş ve sevk-i İlâhi ile ahfadını, görmediği, ama hissettiği hakikat mesleği olan Risale-i Nur cereyanına hazırlamıştır. Yıllar sonra tohumlar yeşermiş ve Van'da, Kalesi kadar muhkem, Kuralkan Hanedanı çıkmıştır...

Hamid Kuralkan, Van şehri ve ailesi için, Nur hizmetlerinin saff-ı evvelidir. Kendisi Van'ın ileri gelen eşrafındandır. Bediüzzaman Hazretlerini 1958'de Isparta'da ziyaret etmiş ve Van'da nur hizmetinin ma'kes bulmasında büyük gayret ve hizmetleri olmuştur. 21.02. 1968'de Van'da vefat etmiş olup, mezarı Van kabristanındadır.

Hamid Kuralkan ismini, ilk defa, senelerce evvel Mustafa Cahid Türkmenoğlu (R.H.) ağabeyin hatıralarını alırken duymuştum. Şöyle anlatmıştı Türkmenoğlu ağabey:

"Sene 1956 Ankara'dayız. Üstad'dan, 'Risaleleri tab edin' diye bir emir geldi. Ama öyle bir durum var ki, bizde ne para var, ne pul var, matbaacılık hakkında da hiç bir bilgimiz yok. Üstad'dan da 'Risaleleri basın' diye böyle bir emir geldi. Bunun üzerine biz rahmetli Atıf'la (Ural) beraber bir mektup hazırladık. Mektûp öyle uzun bir şey değil, iki-üç satırlık bir şey. Mektubu Anadolu'daki kardeşlere göndereceğiz, ama postane ile göndermek lâzım, pul için bile paramız yok. Biz de çaresiz Ankara'ya muhtelif vesîlelerle gelen kardeşlerle gönderiyoruz mektubu.

Mektupta: "Biz Büyük Sözler Mecmûasını tab' edeceğiz, fiyatı 25 liradır, orada kaç kişi abone olacaksa, parasını gönderin, bilâhare kitapları göndereceğiz." Tabî biz talebeyiz elimizde para olmuyor. Zaten elimize üç kuruş geçse bir kuruşunu hizmete ayırıyoruz cüz'î de olsa katkı olsun diye, ama yetmiyor... Fakat Üstadımızın da emri var...

Bu mektuptan sonra muhtelif yerlerden bize para gelmeye başladı. Diyelim ki sen Kütahya'dasın, iki kişi abone olmuş bize göndermişsin, Afyondan üç kişi, Urfa'dan beş kişi gibi...

Van'da "Hamid Kuralkan" diye bir kardeş vardı. 1968'lerde vefat etti. O zamanın parasıyla iyi hatırlıyorum, Ziraat Bankası kanalıyla benim adıma, "beş yüz" lira göndermişti. Bir de rahmetli "Nazif Çelebi" (İnebolu) ağabey de beş yüz lira kadar

gönderdi. Bütün gelen paralarla biz ancak basılacak kitapların yarısının kâğıt parasını verebilirdik, matbaacıya verilecek para yok. Sonra Tahsin (Tola) ağabey'i alarak "Yıldız matbaası"na gittik, kaçta basarsınız diye pazarlık ettik. Fiyatını unuttum ama kâğıdını biz vermek üzere anlaştık." (Mustafa Cahid Türkmenoğlu. Ağabeyler Anlatıyor 1 - sayfa 220)

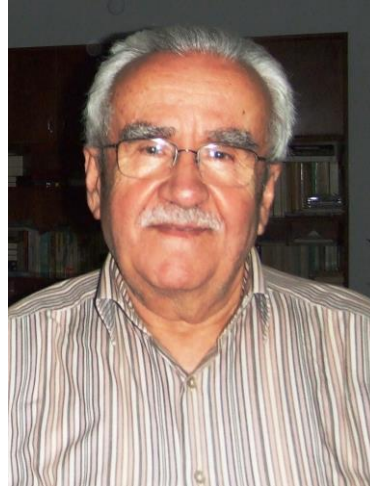
Allah şahittir ki, o günden sonra, bu "Kuralkan" ismini hiç ama hiç unutmadım... Unutmamam ve unutturmamam lazımdı zaten... Çünkü O, malum Anadolu yangınında "kimse yok mu?" çağrısına, "ben varım" diyebilmiş nadirlerdendi, ilklerdendi...

Bu zatı çok merak ediyordum... Bulduğum şehre Kuralkan ailesinden hizmet ehli bir kardeşimizin gelmesi ve onda gördüğüm kemalât merakımı iyice tahrik etti... İz sürdürdüm... Çok kimseyle görüştüm... Bütün parmaklar bir kişiye işaret ediyordu. Kendi ailesi de dahil, başvurduğum herkes, "Rahmi Erdem"e işaret ediyordu. Neredeyse hepsi: "Yaşayanlar içinde en doğru ve en bol malzeme ondadır... Rahmi Erdem'i bul" dediler. Ben de öyle yaptım.

Bursa'da evinde ziyaret ettiğim Rahmi Ağabeyden Hamid Kuralkan'ı sordum. O, o günleri tekrar yaşayarak heyecanla anlattı Hamid Kuralkan'ı. Kendisine teşekkür ediyorum... Sohbetimizin sonunda Hamid Kuralkan'a muhabbetim ve hürmetim bir kat daha arttı... Allah şefaatlerine nâil eylesin. Âmin...

Çalışmalarımda kaynak olarak, Hamid ağabeyin kardeşi Mehmet Kuralkan'ın yazdığı "Bereketin Formülü ATÖLYEDEN HOLDİNGE KURALKANLAR" kitabından istifade ettim. Mehmet Kuralkan, Kuralkan Holdingin kurucusu ve onursal başkanıdır. Metni yazdıktan sonra, Rahmi Erdem'e ve Hamid Kuralkan'ın İstanbul'daki yakın aile fertlerine tashih ettirdim. Yardımlarını esirgemeyen Hamid Kuralkan'ın oğlu Ömer Kuralkan'a bilhassa teşekkür ederim.

Rahmi Erdem Hamid Kuralkan'ı Anlatıyor:

Rahmi Erdem

HAMİD KURALKAN'IN SAMİMİ DAVETİ İLE VAN'A GİTTİM

1938 Konya Bozkır doğumluyum. 1958 yılında Adana Ziraat Meslek Lisesi'nden mezun oldum. Askerlik hizmetimi tamamladıktan sonra, 26 Temmuz 1960 tarihinde Bitlis'in Tatvan ilçesinin, Teknik Ziraat Müdürlüğüne tayinim çıktı.

Tatvan'da hizmetler hızla inkişaf ederken, Risale-i Nur okuduğum, dinime imanına hizmet ettiğim için, 1 Ağustos 1961 tarihinde evim arandı... Tevkif edildim ve Bitlis Cezaevine gönderildim...

15 Kasım 1961 tarihinde, mahkemenin hakkımızda tahliye kararı geldi... Dışarı çıktık... Artık resmen sabıkalı olmuştum... Tatvan'daki iman ve ahiret arkadaşlarım kendilerine bir zarar gelir endişesiyle, ilk gün beni evlerine kabul edemediler. Bir otelde kaldım. Memuriyetimi de kaybetmiştim...

Memleketim konya'ya dönme kararı vermişken, bir de Van'a, Hamid Kuralkan Ağabeye danışayım dedim. Durumu kendisine anlattım...

Mübareğin öyle güzel bir sesi ve sadası vardı ki... Şefkatle: "Kardeşim Rahmi, gel buraya beraber olalım... Cenab-ı Hak Gafur-u Rahim'dir. Ekmeğimizi bölüşür, ne bulursak beraber yeriz... İstersen sana burada ufak çaplı bir iş de buluruz. Peygamberimiz (ASV) "rızkın onda dokuzu ziraat, ticaret ve sanattadır" demiş; onda biri memuriyette kalıyor. Sıkma canını, gel buraya Rahmi kardeş..." dedi.

Zübeyir Ağabey ile de istişare ederek gittim Van'a. Bu güzel ses, bu samimi davet, gençliğimin 10 senesinin şark'ta, şark Nur hizmetlerinde geçmesine vesile olmuştu... (Daha fazla bilgi, Rahmi Erdem maddesinde vardır. Ömer Özcan)

1961 senesinde, daha henüz Van'da dersane, medrese yok. Bana: "Seni Camide misafir edelim." Dediler. Beş altı ay kadar Üstad'ın da ikamet ettiği Nurşin Camiinde kaldım. Hayatımda hiç camide yatmamıştım...

Hamid Ağabey ve cemaat, kaldığım Nurşin Camiine gece gelirlerdi, gece 12'ye kadar ders okurduk. Tabi Üstadın hizmetkarları da vardı o zaman Van'da. Molla Hamid, Molla Münevver, Ali Çavuş, Çaycı Emin ağabeyler... Bir de Rufai halifesi vardı, Maruf Efendi. Hakkarili Şeyh Selim Efendinin Halifesi. Bu komisermiş meğer... Ona Müslümanları takip için vazife vermişler. O da bir gün zikir esnasında dayanamamış ve kendini deşifre etmiş... Sonra da, "Şeyhim devam et" demiş... Coşmuş yani. Bana derdi ki: "Rahmi Bey, sen ne kadar okursan oku, biz dinleriz. Ama sonra biz de 12'den sonra bir fasıl geçeceğiz haa" derdi. Biz de onu dinlerdik.

DEDE HAMİD, AHFADINI SANKİ RİSALE-İ NUR HİZMETLERİNE HAZIRLAMIS

Kuralkan Ailesinin dedeleri Hindistan'ın Lahor şehrinden gelmiş... Üç kişi olarak gelmişler... Rufai bunlar... Dedelerinin, Eski Van Şehrinin bulunduğu Van Kalesinin civarında dergâhları varmış. Hamid Kuralkan'ın atalarından birinin adı da Hamid imiş, babasının adı Ömer. Ben babasını görmedim, vefat etmiş.

Cihan Harbi patlamış, Dede Hamid demiş ki: "Evladlarım! Artık tarikat dönemi bitti, bu kapı kapandı..." Hiç kimseye Efendiye hilafet falan da vermemiş. Hamid Dede, yeni bir devrin başlayacağını, artık hizmet metodunun değişeceğini hissetmiş; hissi kabl-el vuku ile hissetmiş... Sanki Risale-i Nur hizmetlerine hazırlamış ahfadını... Basiretli dedenin hayırlı evlad ve ahfadı, o çizgiyi başka bir mecrada, tahkik-i iman manasında temsil edip, bu zamanın dehşetli fitne ve fesadına karşı koymaya biiznillah muvaffak olmuşlardır.

Hamid Kuralkan Risaleleri ilk defa, Van'da PTT den emekli Cahid Ünsal Ağabey vardı, ondan almış. Ama orda Üstadın yakın talebeleri var ya; Molla Hamid, Çaycı Emin, Molla Münevver, Ali Çavuş..." onlardan duymuş zaten üstadı. Van'da az çok herkesin malumatı vardır Bediüzzaman'dan. Fakat Hamid ağabey, Risale-i Nur'u genellikle yeni harflerle basıldıktan sonra okumaya başlamış... 1956'dan sonra...

Hamid Kuralkan, sanat mektebini bitirmiş ve bir müddet Karabük Demir Çelik Fabrikasında çalışmış. Sonra hayata radyo tamirciliği ile devam etmiş. Fakat o havalinin hocaları bunu çok sıkıştırmışlar... demişler ki: "Sen ne biçim nur talebesisin, hem nurculuk dava ediyorsun, hem radyo tamir ediyorsun. Acayip şeyler ifade eden bu şarkı ve türküleri dinlettiriyorsun..." demişler. O zaman şimdiki gibi pop'çular falan da yok.

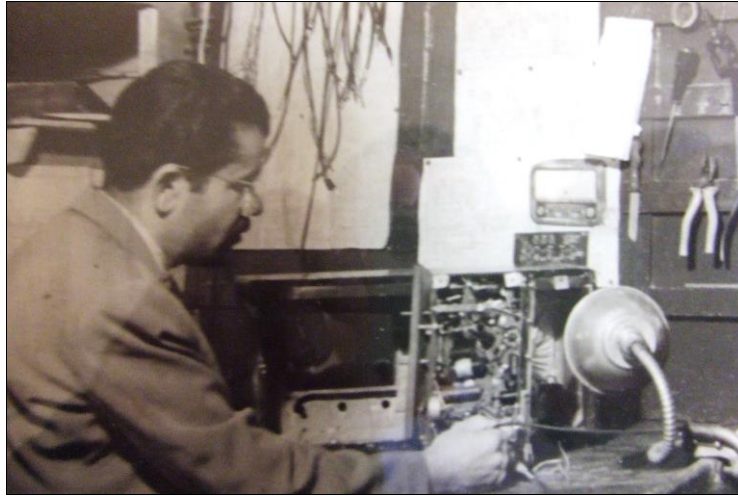
Bu da kapatmış dükkanı, doğru gitmiş üstada. 1958 yılı olsa gerek. İçeri girer girmez, Üstad Hazretleri: "Kardeşim Hamid! Senin tamir ettiğin radyolarda okunan Kur'an'ın her bir harfinden sana sevap vardır..." Çok enteresandır, üstad adını bile sormadan söylüyor bunları. Adıyla mesleğiyle beraber hitap ederek keramet gösteriyor Hamid ağabeye. Bunu bize kendisi anlatmıştı...

Ben bu hadiseyi meşhur psikiyatrisi uzmanı, Rahmetli Prof. Dr. Ayhan Songar'a da anlatmıştım. İnanın dondu kaldı. "Niye diğer müridler, bu anlayışa sahip değil? Neden bu Bediüzzaman'da tecelli etmiş?.." dedi hayretle. Dedim ki: "Çünkü Bediüzzaman vazifedar

bir zattır. Hakiki mürşittir.” O da hemen ajandasını çıkarıp yazdı bunu. Meğer Ayhan Hoca, Klasik Türk Mûsikisini çok severmiş. Oradan bir fetva çıkardı herhalde.

Neticede Hamid ağabey gelmiş Van’a, devam etmiş radyoculuğa. Sonra elektrik aksamı üzerine devam ettirdi ticaretini. Bir ara sanat mektebinde elektrik öğretmenliği de yapmış. Öğretmenliğini yaparken Cuma namazına gitmek isteyince, müdür “olmaz” diyor. “Ben senden izin almaya değil, haber vermeye gelmişim. Madem ki burada ibadet etme izni yok. Al istifa dilekçemi” diyor ve çıkıyor. Hiç taviz vermiyor İslami değerlerden. Çok da kalabalık nüfusu vardı. O zamanın şartlarında idare etmek fevkalade zor tabi.

Hamid Ağabey, Van’a Risale-i Nur getirtir ve muhtaçlara temin ederdi. Bir gün bana dedi ki: “Rahmi kardeş, ben zekatımı ayırdım. Bir kısmıyla Risale alıyorum. Hanıma bir kasa aldım, Ona teslim ettim, dedim ki: “Ben iflas bile etsem, bu zekât parasını bana geri vermeyeceksin... İstesem de vermeyeceksin... Bunu sana emanet ediyorum.” İşte Hamid Ağabey bu parayla kitap getirtiyor, ben de bu kitapları o havalide dağıtıyordum. Masrafımı düştükten sonra parayı tekrar ona veriyordum. O da yeniden kitap getirtiyordu. Ayrıca müşterilerine de hep Risale-i Nur’dan anlatırdı. Nur’lara oldukça vukufiyeti de vardı.

Hamid Kuralkan; Kuralkan Hanedanına maddi/manevi öncü...

Radyo tamirciliğinden büyük bir holdinge...

HERKESE HÜRMET TELKİN EDEN MÜKEMMEL BİR İNSANDI

Hamid Ağabey bizim için Van’da bir nirengi noktası, bir nokta-i istinad gibiydi...

Onda bir kemal, bir sükunet vardı... Biz çok heyecanlandığımız, elem ve keder veren hadisat karşısında hüzne ve rahatsızlığa düştüğümüz zaman tebessüm eder: “Telaş etmeyin kardeşler, üzülmeyin. Allah büyüktür...” derdi. Onun o sükuneti, itidali, soğukkanlılığı, tevekkülü, tehevürden uzak hali beni çok etkilemiştir.

Hamid ağabey herkese hürmet telkin eden, herkesin saygı duyduğu, hükmî şahsiyeti çok müessir mükemmel bir insandı. Örnek alınacak bir insandı. Ben onun aleyhinde konuşan bir tek insana rastlamadım.

Van’ın bir Cumhuriyet Caddesi vardır. Mesela bir gün o cadde beraberce yürüyoruz. Dükkanlarının önünde küçük iskemlelerinde oturan bütün esnaf, bilâ istisna, yaşlı ve genci ama herkes, ayağa kalkıp, Hamid Kuralkan’a ellerini kalplerinin üzerine koyarak hürmet ve ta’zimatta bulunuyorlardı...

Beni en çok duygulandıran hatıramı anlatayım sana: Hilm ve şefkatten uzak asabî reaksiyonlarım sırasında bana: “Aman Rahmi kardeş, kardeşleri darıltma, bilhassa henüz yeni olanların nefsi hemen hisse alır. Sonra nurlardan mahrum kalırlar. Sana salahiyet veriyorum; kime kızarsan, onun bedeline bana kız, darıl; ta ki hiddetin geçinceye kadar...”

Bizi hususan Cuma günleri evine yemeğe götürürdü. O yemeklerde bir aile sıcaklığı ve saadetini hissediyordum ben. Babam olmadığı, yetim büyüdüğüm için o yalnızlık beni çok etkilemiştir. Onun o kucaklaması, alakası, ikramı, samimiyeti benim çok hoşuma gidiyordu. Sekiz yıllık beraberliğim var kendisiyle. Çok fedakar ve ehl-i himmet bir zattı. Gurur ve kibre müncer olmasın diye bize yaptıklarını söylemezdi...

Hanımı genç yaşta kanserden vefat etti. İstanbul'da hastanede yatarken, biz de onunla ilgilendik. Bizim hanıma demiş ki: "Keşke bana bir tek kötü söz söyleseydi de, onun ayrılığından bu kadar müteessir olmasaydım." Düşünün, bak bir insan onyediyedi sene evli kalıyor. Bir fiske vurması zaten mümkün değil de. Bir tek incitici söz söylemiyor. Bu kadar ahlak-ı Hamideye sahip bir insandı Hamid ağabey. Çocuklarına karşı da aynı şekilde... Halbuki doğu insanının genel aile yapısı böyle değildir. O farklı bir anlayış sahibiydi.

HAMİD AĞABEY ÇOK ZEKİ VE NÜKTEDAN BİR İNSANDI

Bana bir gün: "Sen hapse girince, annem -onun ecdadı olan Gazali Baba vardır, Van'da medfun- onun türbesine gider, senin için dua ediyordu" demişti. Yetmiş yaşındaki mübarek annesini sadece bir defa kazara gördüm. Onda da hemen kaçtı gitti. Yetmiş yaşında ama... Ben o zaman herhalde yirmi beş yaşlarındaydım, benim kadar torunu vardı yani. Kız kardeşleri, yeğenleri vardı. Bir defa bile görmedim. Öyle bir aile işte...

Merhum Validesinin Birinci Cihan Harbinde ayrıldığı general bir kardeşi varmış. Uzun seneler görüşmemişler. Birbirlerini o sırada kaybetmişler. Çok sonra adreslerini tespit etmişler. İstanbul'da Taksimde bir evde oturduğunu bulmuşlar.

Hamid Ağabey dedi ki: "Ben annemi aldım götürdüm, dayımın evine. O sırada dayımın kızı bir genç erkekle geldi eve." Dayımın kızı dedi ki: "Baba ben bu gençle dışarıda tanıştım. Bununla evleneceğim, prensiplerimizi konuşacağız" dedi. Annem, halını ucunu kaldırdı yüzünü örttü utancından. Hayatında hiç böyle bir şey görmemiş ki... Bana: "Oğlum Hamid! Bu memlekette insanın başına günah yağıyor. Beni hemen bu gece köyüme götür. Ben burada kalamam... Ne olur ne olmaz kıyamet kopar, burada kalırım sonra" dedi. Dedim ki: "Anne, bu İstanbullular günahları havada kaparlar, sana isabet etmez, merak etme, korkma..." Hamid ağabey aynı zamanda hem çok zeki ve nüktedan bir insandı.

Doktor tansiyonunu ölçmek istiyor, "teyze kolunu aç" diyor. "Tövbe tövbe, ben daha bu kolumu hiç kimseye açmadım." Böyle takva bir insandı rahmetli annesi.

HAPİSHANESİNDE 21 ŞUBAT'TA KOĞUŞUMUZA SANKİ BİR YILDIRIM DÜŞTÜ...

Son yıllarında siroz hastalığı vardı Hamid ağabeyde. Ben onu Dr. Sadullah Ağabeye getirdim İstanbul'a. O zaman siroza çok perhiz veriyorlardı. O da perhiz verdi. Buna rağmen beni yemeğe götürürdü. "Ağabey senin yanında yemeye utanıyorum" dediğimde. "Allah bize yedirmiyor. Yedirse ben de yerdim. Afiyetle sen ye. Rahat ye.." derdi.

Ebedler âlemine giden Kuralkan'ın vasiyetini, dünyada kalan Kuralkan'ların bütün kurallarıyla tatbik ettikleri; dünya ve ukbayı bir çizgide buluşturup muvaffakiyetle yürüdükleri gördüğümüz ve bildiğimiz bir hakikattir. Kuralkan Holding'in rahmetli Hamid Kuralkan hatırasına İstanbul Süleymaniye'de yaptırdıkları "Hamidiye" Nur Dersanesi ve sayısız hizmetler...

Bir gün Hamid Ağabeyle, Psikiyatrist Doktor Prof. Ayhan Songar Hoca'ya beraber ziyarete gitmiştik. Ayhan Hoca Hamid ağabeyin durumunu görünce, ellerini havaya kaldırdı, "Ey Süleyman neredesin!.." diye bağırdı. Prof. Dr. Süleyman Yalçın, İstanbul'da, siroz konusunda çok meşhur bir zattı, karaciğer mütehassısı... Hamid ağabeyin tedavisini o üstlensin istiyordu, samimi arkadaşıydı.

Ayhan Hocanın sözü biter bitmez hemen bir telefon geldi... Arayan Süleyman Yalçın... Amerika'dan yeni gelmiş, "Ayhan nasılsın?" diye selam veriyor... Ayhan Hoca hayretler içinde: "Allah Allah! Rüya gibi bir tevafuk, ama sırf bu ağabeyin ihlası ve samimiyetidir bu" dedi. Fakat Allah'ın takdiri... Kırk iki yaşındaydı tahmin ediyorum...

Hamid Kuralkan 1968 senesinde vefat etti. Biz hapiste iken...

Van Mevlidinden dolayı bizi, 1967'de, yedi kişiyi, yedi ay hapiste tuttular. Bir kadın hâkim vardı. Çok inançsız bir kadın... Gardiyanlara sorarmış: "Yine ezan okuyorlar mı? Kur'an okuyorlar mı? Hala namaz kıılıyorlar mı?... " "Evet" cevabını alınca, "öyleyse biraz daha kalsınlar" demiş.

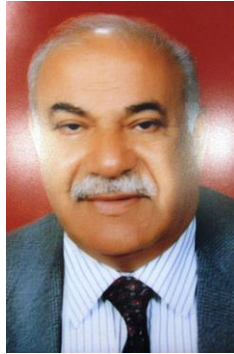
Takvim yaprakları 21 şubat 1968 tarihini gösterirken hapishanenin şehrin büyük camisine bağlı hoparlöründen koğuşumuza sanki bir yıldırım düştü. Biz yedi kişiydik. Birisi Hamid Ağabeyin kardeşi Erol Kuralkan... Gözyaşlarımız sel oldu... O kadar çok müteessir olduk ki, ben hayatımda bu kadar ağladığımı hiç hatırlamıyorum...

Bundan sonra Van'lılar tabir caizse adliyeye çıkarma yapmışlar. O kadın hâkime demişler ki: "Ya bu adamın kardeşi çıkacak, ya da biz bu cenazeyi defnetmeyeceğiz, "tercih sizin" demişler. Zımnî bir tehdit de var tabii. Kadın bakmış ki, pabuç pahalı, bunlar kararlı. Kardeşi Erol Kuralkan'ı çıkardılar. Arkasından bir hafta sonra bizi de...

Hapisten çıkar çıkmaz ilk olarak rahmetli Hamid Kuralkan'ın mezarına uğradık... Gözyaşları içinde dualarımızı yaptık... Kendisiyle sekiz yıllık hatıralarım vardı... Çok beraberliğim olmuştu... Çok kahrımızı, nazımızı çekmişti... Allah gani gani rahmetler eylesin... Cennetinde komşu eylesin... Âmin.. Âmin.. Âmin..

Kuralkan'lar sonradan çok zengin oldular. Hamid ağabeyin kardeşleri Mehmet Kuralkan, Erol Kuralkan ve yeğenleri de büyüyünce ittifak içinde işleri büyüttüler. İstanbul'a geldikten sonra bilgisayar işleri falan derken, motorsiklet ithalatı ve üretimine başladılar. Holding haline geldiler. Bunlar İstanbul'da oldu. Yoksa Van ölçüleriyle büyümek zordu. Kuralkan Holding'in rahmetli Hamid Kuralkan hatırasına Süleymaniye'de yaptırdıkları "Hamidiye" Nur Dersanesi

Mehmet Kuralkan Anlatıyor:

Mehmet Kuralkan

1930 yılında Van'da dünyaya geldim. Hamid ağabeyimden beş yaş küçüğüm. Bize kadar gelen bilgilere göre ailemizin geçmişi Lahor'dan yola çıkan ve Van'ı kendisine mekân edinen Hindî Baba'ya dayanır. Ailemiz Van'da Hindî Babalar olarak anılır.

Hindî Baba Van'ın maneviyat erlerindedir... Rufaî Tarikatına bağlıdır... Asıl Adı Numan'dır... 1698'de doğmuş, 1766 yılında vefat etmiştir... Sözlü nakillere bakılırsa 18. yüzyılın ortalarında Lahor'dan yola çıkan üç dervişten Hindî Baba Van'a, Terzi Baba Erzincan'a, Habib Baba da Erzurum'a yerleşmiştir. Kulaktan kulağa bize kadar gelen bu menkıbelere bazı ilave ve hurafeler de karışmış olabilir.

Van'a yerleşen Hindî Baba bu şehirde büyük itibar görür. Bölgede sevilen, sayılan birisi olmuştur. Van Kalesinin Horhor denilen mevkiinde Hindî Babanın bir tekkesi varmış...

Tespit edebildiğimiz altı kuşak Ailemizin soyağacı şöyledir: Babam Ömer, Mustafa'nın oğlu; Mustafa, Mehmet Sabit'in oğlu; Mehmet Sabit, Sabit'in oğlu; Sabit, Numan yani Hindî Babanın oğludur. Şeyh Mustafa benim dedem. Dedem Şeyh Mustafa erken yaşta vefat edince tekkenin şeyhliğini Şeyh Hamid Efendi yürütmüş.

BİZLER RİSALE-İ NUR'UN VERDİĞİ AŞKLA CESARET SAHİBİ OLMUŞTUK

Hamid Kuralkan ve radyo tamir atölyesi

Rahmetli ağabeyim Hamid Kuralkan ailede bir şemsiye gibiydi. Biz onun himayesi altındaydık. Ailede en büyük otoriteydi. Bir keresinde motosiklet ile Karayolları İdaresine tahsilât için gittiğimde kavşakta bir kaza yapmıştım. Ağabeyim bunun üzerine anahtarı benden aldı. Hiç kimse de ondan anahtarı bana vermesini istemedi. Ben ve küçük kardeşim Erol ağabeyimizin yanında diz üstü otururduk.

Bütün Türkiye bizi Risale-i Nur'la tanıdı. Küçük bir muhit olan Van'da daima insanların dikkatini çektik. Tüccar sanayici olarak tanındık. Dışardan kim gelirse gelsin mutlaka bize uğradı. Bizler Risale-i Nur'un verdiği aşkla cesaret sahibi olmuştuk. Bazı kitapları insanlar korkarak okudu. Yaptığımız hayır hasenatların büyüklüğü kitap okumak gibi basit bir suçun yanında çok basit kalıyordu.

1925 doğumlu olan Hamid ağabeyim Sanat Mektebi mezunudur. Sonra Karabük'te Sanat Okulu öğretmeni oldu. Ağabeyim iyi bir öğretmen ve işinin ehli birisiydi. 1952'de naklini Van'a aldık. O sene Van'da ilk defa biz bir radyo ve elektrik tamir atölyesi açtık. Dükkânda ben duruyordum. Hamid ağabeyim okuldan sonra dükkâna gelir, bize teslim edilen radyoları tamire başlardı. Elektrik o zamanlar akşam saat 6'da verilirdi. Bu şekilde uzun şekilde devam ettik.

Ailemizin Van'da, ilk radyo tamir atölyesini açması bize bir unvan getirdi. Hatta radyo tamirciliğinin adı Van'da "Kuralkancılık" olarak yerleşti. Sonradan bir başkası da radyo tamir işlerine başlayınca, bu da "Kuralkancı" olmuş dermişlerdi. 1968 yılında elektrik işleriyle de uğraşmaya başladık. Daha sonra beyaz eşya, elektrik malzemeleri, oto yedek parça işlerine girdik. Oto yedek parça işi hayatımın önemli bir dönemini oluşturur. Ailemizin holdinge uzanan serüveninde önemli kilometre taşlarından biridir.

Van'da Sanayi Sitesi kurulması, Van'ın en büyük Camiinin inşaat işlerinde çalışmalarımız oldu. Bu Hz. Ömer Camiinin yapımında uzun süreli çalışmalarımız oldu. Bu camiin fikir babası rahmetli ağabeyim Hamid Kuralkan'dır. Ağabeyim derneğin başkanıydı. O vefat edince yerine beni geçirdiler. 1970 senesinde Van Ticaret Odası Başkanı oldum. Van'a epey yatırımlarımız oldu...

İstanbul maceramız ise şöyle başladı. Ağabeyim Hamid Kuralkan siroz hastalığına yakalanmıştı. Ve tedavisi için İstanbul'a gelmesi gerekiyordu. Bir ayağımız burada olsun diye bir ev satın aldık İstanbul'da. Bu ev Darüşşafaka Lisesinin tam karşısındaydı. Bu sırada Van'da Bediüzzaman Hazretleri için bir mevlid okunmuştu. Polis tevkifler yaptı. Tevkif edilenler arasında küçük kardeşim Erol Kuralkan da vardı. Rahmi Erdem, Av.

Gültekin Sarıgül, Selahaddin Akyıl... ile beraber yedi kişi... Erol hapishanede iken Hamid ağabeyim 21 Şubat 1968 senesinde 43 yaşında vefat etti. Bütün yük sırtıma yüklenmişti...

Erol Kuralkan

RADYO TAMİRCİLİĞİNDEN HOLDİNGE

İstanbul'a yerleşmemiz 1980 yılında olmuştur. İstanbul'da yedek parça işine girdik. Öyle oldu ki 60 kadar üretici bizim için çalışıyordu. Yurt içine mal gönderdiğimiz gibi 1982 yılında ihracat yapmaya başladık. O zamanlar cam sıkıntısı vardı. Rusya'dan cam ithal ediyor, ülkenin her tarafına gönderiyorduk. Cam işini bıraktıktan sonra Tefken aracılığı ile Doğu Almanya MZ Motosikletten bayilik teklifi geldi. Bayilik, ithalat, yedek parçaların imalatı, servisçilik işleri... Ama işler tam istediğimiz gibi gitmiyordu. Büyük zorluklar ve engeller yaşayarak nihayet Doğu Almaya MZ Motosiklet fabrikasını satın aldık. Fabrikayı Türkiye'ye taşıyarak 22500 metre karelik bir alana kurup üretime başladık. Bu hadise o zaman Türk basınında büyük yankı buldu. "Dünyanın ilk motosikleti Nazilerin resmi aracı Efsane MZ Türkiye'de üretilecek" diye haberler yapıldı. "MZ" ismini daha sonra "Kanuni" olarak değiştirdik. Yüzde yüz yerli malı kullanıyoruz. Kendi sahamızda bir numarayız...

Bir oğlum Amerika'da Arizona'da mastır yapıyordu. 1989 yılında dönerken Austin Bilgisayarlarının Türkiye mümesilliğini aldı, geldi. Hem kendi ihtiyaçlarımızı karşılamaya hem de piyasaya vermeye başladık. Bilgisayar parçalarının Uzakdoğu'dan daha ucuza ithal edilebileceğini öğrenince biz de oraya yöneldik. "KRN" markası işle piyasaya mal vermeyi sürdürüyoruz. Şu anda fabrikasyon anlamında bilgisayar üretimi yapan birkaç firmadan birisiyiz. Ayrıca dünyanın en büyük bilgisayar firması DELL ile de distribütörlük anlaşmamız var. Biz onunla da notebook (el bilgisayarı) ve son model bilgisayar pazarına girmiş olduk.

BU VASIYETNAME ONU TANIMAMIZA YETERDİ

Rahmetli Hamid Kuralkan, vefatından beş yıl önce, 1963 senesinde hacca gider... Hac yolculuğuna çıkmadan evvel, bütün aile efradına hitaben bir vasiyetname yazıp bırakır... Bir çırpıda okununca görülecek ki, Hamid ağabeyin güzelliği, olduğu gibi, kendi kaleme aldığı bu vasiyetnameye aksetmiş... Eğer Rahmi Erdem O'nu bize anlatmasaydı, bu vasiyet Hamid Kuralkan'ı tanımamıza yeterdi... Veya şöyle diyebiliriz; Rahmi Ağabeyin bize anlattıkları, bu vasiyetname ile teyid ediliyor...

Hamid Kuralkan'ın vefat tarihi 21 Şubat 1968'dir. Bu tarihi fotoğraf defin işleminden hemen sonra çekilmiştir. Fotoğrafta görüldüğü, gibi Hamid Kuralkan'ın cenazesine 3 bin kişi gibi oldukça kalabalık bir vatandaş grubu iştirak etmiştir.

Hamid Kuralkan'ın Vasiyetnamesi

1. İttifaka devam ediniz. Tek elin sesi çıkmaz. Muvaffakiyetin sırrı ittifaktır.
2. Risale-i Nur hizmetini ihmal etmeden yolunuza devam ediniz. Dünyada bereket, Ahiret'te selamet bulursunuz.
3. Beş vakit namazınızı kat'iyyen geçirmeyin ve ihmal etmeyin. Namaz, dünyadaki çalışmaların, Ahiret meyvesi olmasına vesile olur.

4. İslam'ın şartlarını tam tatbik ediniz. Mali ibadet olan zekâtı kılı kılına hesap edip, bilhassa ehline veriniz. Hayır, hasenat ve sadakayı ihmal etmeyiniz. Meyvesini Ahiret'te yersiniz.
  5. Ticaret âleminde fazla açılıp, kesrette boğulmayınız. Vahdete yönelin. Saadet ve selamet ve rahat bulursunuz. Zira bu dünyanın hadsiz arzu ve emelleri bitmez, tükenmez. Aynı zamanda "bir üzüm yedirse, yüz tokat vurur" sırınca harekete çalışınız.
  6. Borçlarınıza sadakat gösteriniz. Alacaklı olduğunuz kimseleri taciz etmeyiniz.
  7. Daima tatlı dilli, iyi bir insan olmaya çalışınız.
  8. Giderken yanımda beş bin lira para götürüyorum. İçinde bulunan hakkınızı helal ediniz.
  9. Çoluk çocuğum sizlere emanet olsun.
  10. İslam'a olan hizmet için hiçbir fedakârlıktan çekinmeyin.
  11. Eğer bu hac seferinde emr-i hak vaki olursa, bu vasiyetlerimi ve nasihatlerimi unutmadan -ihmal etmeden- bana dua ederek tatbik ediniz. Cenab-ı Hak'tan dilerim ki, dünyada ve Ahiret'te saadet ve selamet bulursunuz.
- Baki Hüda'ya emanet olunuz.

09.04.1963 VAN

Hamid Kuralkan

Ebedler âlemine giden Kuralkan'ın vasiyetini; dünyada kalan Kuralkan'ların bütün kurallarıyla tatbik ettiklerinin, dünya ve ukbayı bir çizgide buluşturup muvaffakiyetle yürüdüklerinin şahidiyiz... Ö. Özcan